

①

ケイちゃんの 消えない雲



原作者：吉村大作

作画：ユリヤ・ボンダレンコ

Every morning, she would see her father
off to work with a smile.



1

Kei horfði á föður sinn fara til vinnu á hverjum morgni.

②



One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

“What could that be?” said those who looked up at the sky.



2

Einn sumarmorgun þann 6. ágúst féll lítill, svartur, kringlóttur hlutur á heimabæ Kei, Hiroshima.
„Hvað gæti þetta verið?“ sögðu þeir sem litu upp til himins.

③



“KABOOM!!”

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.



3

„BOOM!!“

Á augabragði varð sprenging með miklum krafti sem ómaði um allan heiminn og risavaxið sveppaský birtist skyndilega og haldi alla borgina.

④



In a flash, the entire city vanished.
Houses, schools, and hospitals all
disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear
weapon, that had been dropped.



4

Í einni svipan hvarf öll borgin. Hús, skólar og sjúkrahús
hurfu sporlaust. Þetta var hræðileg sprengja,
kjarnorkuvopn, sem hafði verið varpað.

⑤



Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. “Water... Give me water...”

Those people could not be saved.
And Kei never saw her family again.



5

Á undraverðan hátt slapp Kei ómeidd en hún sá fólk með bruna húð fljóta í ánni á meðan annað fólk með bruna húð kom til Kei og sagði: „Vatn ... Gefið mér vatn ...“
Ekki var hægt að bjarga þessu fólki.
Og Kei sá fjölskyldu sína aldrei aftur.

⑥



A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.



6

Eitt kjarnorkuvopn kostaði meira en 100.000 manns lífið. Þar að auki leiddi svarta rigningin sem féll eftir sprenginguna frá kjarnorkuvopninu til margra alvarlegra veikinda hjá mun fleiri.



Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.



7

Að lokum lauk stríðinu og Kei varð gömul kona. Borgin Hiroshima hefur náð sér og er orðin jafn falleg og hún var alltaf. Það er erfitt að trúa því að kjarnorkuvopn hafi verið varpað á þessa borg.

⑧



And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.



8

Hins vegar, jafnvel á björtum, sólríkum dögum, er hugur Kei enn hulinn sveppaskýi.
Sorg þeirra sem létust og þeirra sem lifðu af hefur ekki horfið jafnvel áratugum síðar.



Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.



9

Nú deilir Kei reynslu sinni af hryllingi kjarnorkuvopna með fólki um allan heim því notkun slíkra vopna gæti leitt til þess að margir fleiri létu lífið.



Kei has but one wish:
That nuclear weapons never be used
ever again.



10

Kei hefur aðeins eina ósk:
Að kjarnorkuvopn verði aldrei notuð aftur.

安らかに眠って下さい
 過ちは
 繰返しませぬから

May all the people of the world finally
know peace and happiness.

The end.



11

Megi allt fólk í heiminum loksins kynnast friði og
hamingju.

Endirinn.



“The Cloud That Won't Disappear by Kei”

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.



12

„Skýið sem hverfur ekki - Sagan af Kei“

Í dag langar mig að tala um stelpu sem heitir Kei.

Hún var aðeins 8 ára gömul og bjó í Japan á stríðstímum.